

- 22 И помена Богъ Рахиль, и послуша я
23 Богъ, и отвори утробата ѳ. И зачна и роди синь, и рече: Отне Богъ укора ми;
24 И нарече името му Иосифъ, и думаше: Приложи ще ми Господь и другъ синь.
25 И като роди Рахиль Иосифа, рече Яковъ Лавану: Пусни ме да си отида на
26 моето мѣсто и на моята земя. Дай ми женитѣ ми и дѣцата ми за които ти работихъ, да си отида; защото ти знаешъ
27 работата ми която ти работихъ. А Лаванъ му рече: Ако съмъ намѣрилъ благодать прѣдъ тебе, *слушай*. Забѣлѣжавамъ че Господь ме благослови заради
28 тебе. И рече: Опрѣдѣли ми заплатата
29 си, и ще *ти я* дамъ. А той му рече: Ти знаешъ какъ ти работихъ, и какъ
30 станаха скотуетѣ ти съ мене. Защото колкото имаше прѣди мене бѣха малко, а *сега* нараснаха и много сж; и Господь те благослови съ моето дохождане. И сега, кога ще работя азъ и за
31 моя домъ? И той рече: Какво да ти дамъ? А Яковъ рече: Не ми давай нищо: ако ми направишъ това нѣщо, пакъ ще паса стадото ти *и* ще го пазя.